

Ik heb het niet zo op onze hoofdstad, ik vind het veel gedoe, ik ben teveel boer of zo... Maar het werk van mijn vrouw had ons een etentje cadeau gedaan, het was al betaald en een gegeven paard... dus wij naar [Pasta e Basta](#) in de Nieuwe Spiegelstraat. In de omgeving veel galeries en antiekwinkeltjes en echte grachten met robuust klotsend water. Veel fietsers onderweg naar het centrum of weet ik veel. "Anonieme drukte", noem ik het wel eens.

Pasta e Basta dus. Simpel maar lekker Italiaans eten en erg leuk: de bediening zingt. Zo bracht een mevrouw een aria van Handel uit de opera Xerxes en kroop even later een jonge dame als een soort luipaard door de ruimte, terwijl zij iets moderns ten gehore bracht. Zal wel iets uit Cats zijn, bedenk ik mij nu. Even later kwam diezelfde zangeres het hoofdgerecht brengen. Het een-en-ander werd begeleid door een pianiste die achter het buffet zat waaronder de vleugel stond. Na het optreden volgt er een beschaafd applausje, dat naar mate de avond vorderde werd vergezeld door een "Bravo!" met alcoholische tongval.

Ik hou van mensen kijken. De zaak was goed gevuld met de lokale kleur: een wat oudere man met een aanpalende ranke den van halve leeftijd met kunstgevel. Verder mensen die ergens belangrijk zijn, veel mannen met een stevig gekleurde bril en sjaaltje, kunstenaars, mensen uit de toneelwereld, een toevallige passant en blij verbaasde toeristen. Kortom: erg gezellig, lekker eten en nog cultureel ook. Maar wel iets wat eenvoudige individuen als mijn vrouw en ik cadeau moeten krijgen willen we het leren kennen. Wat de boer niet kent...

Als ik het ergens naar mijn zin heb vergelijk ik het vaak met Almere. In gedachte zie ik Peter Beense (tafeltjes wat verder uit elkaar) en Wolter Kroes als ober in [Grand Café; De Compagnie](#) in Haven terwijl ze hun grootste hits ten gehore brengen. Net als de klassieke nummers in Amsterdam, ken ik de nummers niet echt, maar neurie ik ze zacht mee.. Maar de klanten zingen uit volle borst, terwijl ze een biertje of rosétje in de lucht houden. Ik zie mensen spontaan een dansje wagen tussen de tafeltjes. En het toetje staat klaar. Dat wordt niet uitgeserveerd, maar we halen 'm in polonaise op uit de keuken.

Onze Kerkgracht in Haven is geen Nieuwe Spiegelstraat, onze lokale kleur is geen gedoe. Iets minder sjaaltjes. Niemand hoeft zich belangrijk voor te doen. En dat is wel zo aangenaam en ook leuk. Maar dat restaurants als Pasta e Basta er zullen komen is een kwestie van tijd. En dat is ook goed en ook leuk. Want met hen komen kunstenaars, acteurs, ateliers –zeg maar de Nieuwe Elite van Almere- en toeristen die zo nodig zijn om beweging in onze stad te krijgen.

